

— zaviazal Komisiu na náhradu všetkých trov konania.

Odvolyacie dôvody a hlavné tvrdenia

Porušenie primeranej lehoty na prijatie rozhodnutia

1. Premlčanie konania

Odvolyateľka zastáva názor, že napadnuté rozhodnutie bolo prijaté po uplynutí štyroch rokov stanových na účely premlčania konania na základe článku 3 nariadenia (ES, Euratom) č. 2988/95⁽¹⁾. Aj keby prípadne došlo k možnému prerušeniu premlčacej doby konania, uplynul dvojnásobok premlčacej doby bez toho, aby bolo prijaté akékoľvek rozhodnutie podľa ustanovení článku 3 ods. 1 štvrtého pododseku citovaného nariadenia. Keďže stanovená lehota uplynula, napadnuté rozhodnutie je treba považovať za nezákonné, pričom ho nie je možné vykonať.

2. Porušenie zásady právnej istoty

Odvolyateľka zastáva názor, že skutočnosť, že Komisia nechala uplynúť viac než 20 rokov medzi údajnou nezrovnalosťou a prijatím napadnutého rozhodnutia, predstavuje porušenie zásady právnej istoty. Táto základná zásada práva Európskej únie stanovuje, že každá osoba má právo, aby sa inštitúcie Európskej únie zaoberali jej záležitosťou v stanovenej lehote.

3. Porušenie práva na obranu

Odvolyateľka zastáva názor, že jej právo na obranu bolo porušené v rozsahu, v akom z dôvodu, že uplynulo viac než 20 rokov medzi údajnou nezrovnalosťou a prijatím konečného rozhodnutia, bola zbavená práva predložiť svoje pripomienky včas, to znamená v dobe, kedy ešte mala k dispozícii dokumenty, ktoré by jej umožnili odôvodniť výdavky, ktoré Komisia považuje za neoprávnené.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 z 18. decembra 1995 o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev (Ú. v. ES L 312, s. 1; Mím. vyd. 01/001, s. 340).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Raad van State (Holandsko) 5. júla 2013 — M. G., N. R./Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Vec C-383/13)

(2013/C 260/62)

Jazyk konania: holandsčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Raad van State

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolyatelia: M. G., N. R.

Odporca: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Prejudiciálne otázky

1. Pokiaľ vnútroštátny správny orgán poruší všeobecnú zásadu dodržiavania práva na obhajobu, ktorá je zakotvená aj v článku 41 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie⁽¹⁾, pri príprave rozhodnutia o predĺžení v zmysle článku 15 ods. 6 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/115/ES⁽²⁾ zo 16. decembra 2008 o spoločných normách a postupoch členských štátov na účely návratu štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa neoprávnené zdržiavajú na ich území, vyplýva z toho vo všetkých prípadoch a bezpodmienečne zrušenie zaistenia?
2. Umožňuje táto všeobecná zásada dodržiavania práva na obhajobu vykonať zväzanie záujmov, v rámci ktorého sa okrem závažnosti porušenia uvedenej zásady a z neho vyplývajúcich zásahov do záujmov cudzinca berú do úvahy záujmy členského štátu, na ochranu ktorých je predĺženie zaistenia určené?

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 364, 2000, s. 1.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 348, s. 98.

Žaloba podaná 5. júla 2013 — Európska komisia/Cyperská republika

(Vec C-386/13)

(2013/C 260/63)

Jazyk konania: gréčtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: P. Hetsch, K. Herrmann a M. Patakia)

Žalovaná: Cyperská republika

Návrhy žalobkyne

— určiť, že Cyperská republika si tým, že neprijala zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2009/28/ES⁽¹⁾ z 23. apríla 2009 o podpore využívania energie z obnoviteľných zdrojov energie a o zmene a doplnení a následnom zrušení smerníc 2001/77/ES⁽²⁾ a 2003/30/ES⁽³⁾ alebo v každom prípade tým, že o nich neinformovala Komisiu, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 27 ods. 1 tejto smernice,